

Kirkens JA og NEJ
Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse
udskrevet fra www.ksbb.dk

FORMANDSTALEN

VED ÅRSSTÆVNET 2003

Sct. Pauls Kirke, Århus

26. - 27. september

HARTVIG WAGNER

HELLIG

I skal være hellige, for jeg, Herren jeres Gud, er hellig.

3 Mos 19,2

Det forløbne år siden sidste årsstævne har budt på livlig debat om mange emner vedrørende kristendom og folkekirkens forhold. Året har også været fuldt af nyt og megen aktivitet i KSBB. I en årsberetning skal der siges noget om begge dele, både om det, som rører sig i kirken og om aktiviteten i KSBB.

Men skal debatter, problemer og aktiviteter bedømmes, må der fastlægges et grundlag og en målestok, hvor ud fra det kan ske. Hvad der har rørt sig i årets løb, har gjort det nærliggende at holde sig det anførte skriftord for øje. Det er hentet fra 3. Mosebog, det vigtigste skrift i den jødiske Bibel og tro. Derfor er det dog ikke mindre relevant i kristen sammenhæng, så sandt Jesus ikke er kommet for at nedbryde loven, men for at opfylde den (Matt 5,17). Verset fra 3. Mosebog er da også i NT ordret citeret som basis og mål for kristenlivet (1 Pet 1,14-16) og kan i grunden siges at ligge bag hele NTs budskab.

Det valgte skriftord udtrykker også det centrale tema i vor lutherske bekendelse, hvorefter kristen tro og livsførelse er bestemt af både lov og evangelium. De fire ord: ”Jeg, Herren jeres Gud” er et glædeligt budskab, er evangelium. Tænk, ”den højt ophøjede, som troner for evigt, og hvis navn er Hellig” er vor Gud, som tilbyder sig med alt, hvad der er hans, selv om vi må erkende skrøbelighed og fald. Selv om han bor og troner i det høje og hellige, hvortil intet menneske kan svinge sig op, bor han dog samtidig på ufattelig vis tillige ”hos den, der er knust, hvis ånd er nedbøjet, for at oplive den nedbøjede ånd og oplive det knuste hjerte” (Es 57,15). Tænk, denne højt ophøjede og

hellige, som handler så ufatteligt og underfuldt tilbyder sig os! ”Jeg, Herren er jeres Gud,” Det er evangelium.

Men dette evangelium kan vi ikke tage til os uden samtidigt at gå ind under et påbud: ”I skal være hellige, for jeg, Herren jeres Gud, er hellig!” Her møder vi loven, uløseligt bundet til evangeliet, sådan som netop vor lutherske bekendelse fastholder lov og evangelium, uden adskillelse, men også uden sammenblanding.

Netop fordi vi i Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse vil fastholde og indordne os under såvel Bibelen som vor lutherske bekendelse, kan vi gøre ordet fra 3. Mosebog til motto, grundlag og målsætning for såvel bedømmelsen af folkekirkens situation som af vort eget arbejde. Lov og evangelium, som hele Bibelens hovedsum skal bestemme og lægges til grund for alt: forkyndelse, sakramentforvaltning, undervisning, diakoni og kirkeordning.

Vi har i KSBB været tilbøjelige til at beskæftige os særligt meget med de negative sider i folkekirken og på den tiltagende afkristning. Det skal alt sammen tages alvorligt. For det er virkelig alvorligt, som tingene udvikler sig. Dog går det ikke an at lade sig lamme af alt det. Op imod det må vi frem for alt have blikket rettet mod den højt ophøjede Herre, som troner evigt, samtidig med at han tilbyder sig som vor Gud, der ønsker at oplive alt det knuste. Vi har et forunderligt evangelium at tage til os og at gå ud i en forvildet, fortabt verden med.

Nu kunne det synes, som om KSBB er ganske overflødig, når det gælder evangelieforkyndelse. For evangeliet om Guds kærlighed forkyndes nu om stunder tilsyneladende så flittigt og højlydt i folkekirken som næppe før. Lyt bare til, hvad der siges fra prædikestole og skrives i kirkelige blade og bøger. Men læg så også vel mærke til, hvad der ikke - eller kun yderst sjældent bliver sagt og skrevet. Der mangler noget, som gør, at det ”evangelium”, der forkyndes, slet ikke er EVANGELIET. For den højt ophøjede, hellige Gud har koblet sit sande, frelsende evangelium sammen med et helligt bud, loven: ”I skal være hellige, for jeg, Herren jeres Gud, er hellig”. Forties ette bud, er der heller ikke forkyndt evangelium, selv om der bliver talt varmt om Guds kærlighed og nåde.

Om Guds nåde siger Den hellige Skrift to ting, som klart er udtrykt i Titusbrevet kap. 2, hvor det hedder: ”Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker”, men så hedder det videre om denne frelsende nåde: ”og opdrager os til at sige nej til al ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden, mens vi venter på, at vort salige håb skal opfyldes og vor store Gud og frelser, Jesus Kristus, komme til syne i herlighed.” Der kan tales om en ”nåde”, som slet ikke er Guds nåde. For om den gælder, at den både frelser og opdrager til et helligt liv og levned. Hvor man ikke vil forkynde og efterleve det sidste, har man ikke forkyndt, men fornægtet det første. Det er Bibelens klare tale.

Lige så klart talte Luther om samme sag. Derfor rettede han et skarpt, alvorligt angreb mod folk, der også den gang nok ville prædike nåde, men ikke om et helligt liv og levned. Nok ville prædike evangelium, men ikke lov. Derfor kaldte han disse folk for antinomer. Om dem sagde han, at de prædikede Kristus imod Kristus og dermed forholdt mennesker frelsen. Hør blot et citat fra Luthers skrift ”Om koncilierne og kirken”: ”Kristus har ikke alene fortjent os nåden, men også Helligåndens gave, for at vi ikke alene må have syndernes forladelse, men også syndernes ophør. Den, som nu ikke ophører med synderne, men bliver i sit forrige, onde væsen, han må af antinomerne få en anden Kristus. Den sande Kristus er ikke dør, om så alle engle skreg: ’Kristus alene, Kristus alene!’ De må fordømmes med deres nye Kristus” (Luthers skrifter i udvalg, bind II s. 361).

Herhjemme havde Brorson syn for den samme alvorlige fare for en falsk evangelieforkyndelse, en falsk nådesforkyndelse. Det er næppe tilfældigt, at følgende vers blev pillet ud af salmen ”Du kære sjæl, som vanker i verdens mørke om” (DDS53 nr. 534):

Den onde levemåde,

den kødets gamle stil,
om Himlen og Guds nåde
at bære ingen tvil,
og dog foruden Ånd
og kraft så sikker
at gå i Satans strikker
har taget overhånd

Troens rare Klenodie nr. 165

Den onde levemåde, kødets gamle stil, antinomismen, er stadig på spil og udgør måske folkekirkens alvorligste fare for at ende som en antikirke. Det er, som antinomismen siver ind af alle sprækker og truer ikke bare den folkekirkelige bredde, men også organisationer, som ivrer for mission og diakoni. Vi er alle truet og risikerer frafald fra Bibel og Bekendelse, ja fra den levende, hellige Gud. For at imødegå denne alvorlige fare, har vi til stævnet medbragt eksemplarer af et lille hæfte, udgivet i 1987 af Konvent for Kirke og Teologi med titlen: "ANTINOMISMEN, En vranglære i folkekirken" og med vægtige bidrag af Peter V. Legarth, Edvin Larsson, Ulrich Asendorf og Regin Prenter.

Med denne indledning som baggrund, skal jeg nævne nogle af de sager, der har optaget os i KSBBs bestyrelse.

1. Homofildebatten

Den har fået ny næring i anledning af, at giftefogeder har medvirket ved såkaldt kirkelig velsignelse af homofilt partnerskab. Nogle biskopper har vendt sig imod denne praksis. Dette sikkert velmente forsøg på opbremsning har i Kristeligt Dagblad fået denne hilsen fra KSBB:

Defekte bremses

Mange vil med tilslutning have bemærket, at visse biskopper nu ønsker at bremse den trafik, nogle præster har indført, nemlig at lade den borgerlige registrering af homofiles samliv foregå i kirken sammen med en kirkelig velsignelse af det pågældende par.

Man bør blot ikke i den forbindelse overse, at de pågældende biskopper har svækket deres egen bremsevne i en så alvorlig grad, at trafikken uden tvivl vil fortsætte, som biskoppen i Århus offentligt har spået med personlig tilslutning.

De biskopper, som nu træder på bremsen, har selv pillet bremseklodserne af, da de i 1997 med egen underskrift har givet grønt lys for en gudstjenestelig handling i forlængelse af indgåelse af registreret partnerskab og ved at undlade at kalde homoseksuelt samliv en overtrædelse af klare bibelske udsagn om sådant samliv.

Den forsøgte opbremsning vil kun kunne fremstå som konsekvent og meningsfuld, dersom den ledsages af et forbud mod gudstjenestelig fejring af partnerskab og en tilsvarende bekendelse til det bibelske syn på homoseksualitet.

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse skal derfor opfordre alle biskopper til at benytte sig af den givne anledning til at få orden på bremserne og således få rettet op på den tillid, der led et alvorligt knæk i 1997.

Overordnet må det fortsat hævdes med styrke, at biskopperne med deres accept af gudstjenestelig fejring i anledning af indgåelse af registreret partnerskab har bragt sig i farlig modstrid mod

hellighedsbudet i 3. Mosebog og er faldet ind under den evangelisk-lutherske afvisning af antinomisme som en vranglære, der bringer selve frelsen på spil.

2. Grosbøllsagen

Sagen har naturligvis beskæftiget os intenst, men her kan ikke gås ind på den i detaljer. I stedet henvises til en saglig gennemgang af teologien bag Grosbølls udmeldinger i sin bog og i pressen, skrevet af pastor emer. Olav Fog og udlagt på vor nye hjemmeside: www.ksbb.dk. I et indlæg i Kristeligt Dagblad den 14.8. har bestyrelsesmedlem, sognepræst Jens Kristian Holmgaard slået til lyd for, at der rejses præstesag mod Grosbøll. Vi har drøftet præsteret i bestyrelsen og vejet både for og imod. Vi ser en risiko for, at en præsteret kunne risikere at give Grosbøll og hans fortsatte virke medhold, idet hans teologi er så infiltreret i folkekirken, at dette kunne få indflydelse på dommens udfald. På den anden side finder vi det uholdbart og farligt bare at lade sagen falde, og skulle udfaldet af en præsteret blive til Grosbølls fordel, vil det igen være et signal, som måske kunne vække flere op til at indse, hvor langt folkekirken er kommet bort fra Bibel og Bekendelse.

Der er således ikke truffet endelig beslutning om aktiv indsats for en præsteretsag, men i nærmeste fremtid skal KSBB tage stilling til en anmodning om at medvirke til en landsomfattende underskriftindsamling med krav om præsteretsag mod Grosbøll.

Men der skal ikke herske mindste tvivl om, at KSBB finder Grosbølls og ligesindedes teologi i klar modstrid med det bibelske gudsbillede, sådan som det kommer til udtryk bl.a. i de nævnte skriftord fra 3. Mosebog og hos profeten Esajas og i folkekirken evangelisk-lutherske bekendelse. Vi finder det ufatteligt, at Grosbøll fortsætter som præst i folkekirken, og at Lise-Lotte Rebel har forsømt sin embedspligt ved at lade Grosbøll fortsætte alene med henvisning til, at hans teologi i praksis allerede er tilkendt hjemstedsret i folkekirken, i stedet for at prøve teologien på Bibel og Bekendelse. En sådan holdning er undergravende og et signal om, at folkekirken svigter sit eget fundament og bidrager til, at alvorlige kristne forlader den.

3. Stat og kirke

Den livlige diskussion om dette emne har også beskæftiget os indgående, som det vil fremgå af det fremlagte og offentligt tilgængelige papir om sagen. Vi har gennemarbejdet mange aspekter og vejet for og imod en adskillelse af stat og kirke. Der er ikke draget en endelig konklusion. Der må fortsat overvejes til. Med papiret har vi dels villet tilkendegive, at KSBB er med på banen og betragter den folkekirkelige situation med største alvor, dels gøre det klart, at det største problem ikke er af organisatorisk, men af læremæssig art. En folkekirkeordning løstrevet fra staten vil ikke i sig selv føre til de nødvendige ændringer, med mindre folkekirken forpligtes på at være og i praksis faktisk bliver Bibel- og Bekendelsestro.

4. Ordinationsordning

I det forløbne år har det på ny vist sig, hvor påtrængende nødvendigt det er, at der etableres en lovfæstet ordinationsordning, så kandidater med Kirkens klassiske syn på præsteembedet ikke skal tvinges ud i lammende, urimelige samvittighedskonflikter i forbindelse med ordination. Her er en opgave, flere må engageres i. Trods flere fejlslagne forsøg gennem årene opgiver vi ikke. Det må heller ikke slå os ud, at flere allerede har givet op. Vi må kæmpe videre bl.a. af hensyn til kandidater, der ikke tør søge embede i folkekirken, fordi de ikke kan få en ordination, som ikke anfægter samvittigheden.

I kampen for dem og for Kirkens klassiske syn, som må fastholdes ikke bare i ord, men også i

handling, forventer vi en klarere opbakning og målbevidst indsats fra MF og DBI.

KSBB har nedsat et udvalg, som arbejder for sagen i første omgang med særligt fokus på håndslagets betydning, som tolkes forskelligt af biskopperne med uklarhed og forvirring til følge.

5. Bispevalget i Ribe

I tråd med ordinationsproblemet har KSBB med stor opmærksomhed fulgt valgkampen i Ribe Stift. Vi havde gerne set en "bekendelseskandidat" med Kirkens klassiske embedssyn opstillet. Da det ikke skete, har vi vist forståelse for opstilling af sognepræst Anders Kingo for på den måde at skabe mulighed for at undgå en kvinde på bispestolen. Som situationen nu er, hvor valget uundgåeligt vil falde på en kvinde, tager vi ikke i betænkning at anbefale aflevering af blank stemmeseddel. Der er brug for et klart signal i hele folkekirken, som viser, at der endnu er en rest, der ikke kan få sig til at prioritere organisatoriske og taktiske hensyn højere end Kirkens klassiske lære, bundet til Bibel og Bekendelse. Mange blanke stemmer er også en forudsætning for at kunne komme igennem med en tålelig ordinationsordning. Derfor påhviler der vælgere med baggrund i Indre Mission, Luthersk Mission, MF og DBI et særligt ansvar i sidste omgang af bispevalget.

6. Kommunikation

Der har ofte i forskellig sammenhæng været givet udtryk for, at folkekirken helt store problem er kommunikationen med befolkningen som helhed. Det skal gerne indrømmes, at præster, menighedsråd og kirkeligt engagerede kan have brug for at blive dygtigere til at nå ud til folk. Men det hele og det væsentlige drejer sig nu ikke bare om kommunikative færdigheder. Når kirken ikke bliver hørt og isoleres, er en primær årsag dertil en vildrede med, hvad det overhovedet vil sige at være kirke, og manglende klarhed over kirkens centrale budskab som lov og evangelium. Hvor begge dele prædikes myndigt og klart, vil der som regel være stor kirkegang og respekt om kirkens arbejde langt ud i sognet også hos folk, der ikke er flittige kirkegængere. Selv de lytter og hæfter sig ved det kirkelige arbejde, som gøres.

Hvis der derimod fra prædikestole og i kirkeblade kun høres og læses, hvad alle folk går rundt og forestiller sig om en god og kærlig Gud, hvorfor så ulejlige sig hen i kirken om søndagen?

Ihærdige forsøg fra præsters side på at komme moderne tider i møde kan antage en tvivlsom karakter, hvis det rent ud glemmes, at det sande kristne budskab ikke er af denne verden og i grunden slet ikke kan fattes: "uden din, den gode Ånd, vil sit lys i os optænde", som vi synger i en kendt salme. Der er virkelig noget, der hedder evangeliets hemmelighed, som må åbenbares, ikke ved teologiske forklaringer, men ved et Guds under.

Loven derimod er forståelig for enhver og vækker til umiddelbar reaktion. "Du må ikke gå i seng med en andens kone!" Sådantale vækker enten afvisning eller ydmygelse. Her behøves ikke retoriske kunstgreb eller teologiske forklaringer for at forstå meningen. Men hvor lovens tale forstummer og dens virkning udebliver, vil al anden forkyndelse være enten uforståelig eller uinteressant.

Skal kirken blive hørt, må den vove at tale til hele den danske menighed og sige: "I skal være hellige, for jeg, Herren jeres Gud, er hellig."

Nu kort om, hvad der er sket inden for KSBBs egne cirkler i det forløbne år, som har været indholdsmættet og travlt, og ligeledes lidt om planlagte arbejdsopgaver:

1. Udvidet bestyrelse

Efter sidste årsstævne er Beate Højlund og Lisbet Dalum Kristensen udtrådt efter mange års trofast opslutning og arbejdsindsats. En tiltrængt forstærkning er lykkedes, så bestyrelsen nu tæller 15 personer i alt. Vi gamle i bestyrelsen er taknemmelige for, at følgende nye medlemmer har meldt sig og allerede påtaget sig vigtige opgaver: Lektor, dr. theol. Georg S. Adamsen, MF Århus; sognepræst Karsten Christensen, Hirtshals; sognepræst Jens Kristian Holmgaard, Bølling; sognepræst Leif H. Mortensen, Aulum; cand. theol. Erik Okkels, Lem; pastor Steen Sunesen, Århus; lektor Ole Techow, Agerskov.

Bestyrelsen har konstitueret sig med pastor emer. Hartvig Wagner, Herning som formand og sognepræst Jørgen Bækgaard Thomsen, Vorbasse som næstformand. Formand og næstformand udgør sammen med sognepræst Jens Kristian Holmgaard forretningsudvalget, der ad hoc mødes med redaktøren af Kirkelig Information og kassereren, direktør Leo Dalum Kristensen.

Den nye bestyrelse har siden januar holdt 3 bestyrelsesmøder og en arbejdsweekend og i øvrigt korresponderet flittigt pr. e-mail.

2. Formands og kassererskifte forestår

Hartvig Wagner har ønsket at fratræde formandsposten med årets udgang, og ved regnskabsårets afslutning er der fundet afløsning for kasserer Leo Dalum Kristensen. Det bliver Knud Erik Tobiasen, Spjald, der sammen med sin hustru Rosa overtager regnskab og kasse. Der skal lyde en hjertelig tak til Leo Dalum Kristensen for mange års store arbejde på kassererposten og med mange praktiske gøremål i øvrigt.

3. Redaktørskifte

Til og med Kirkelig Information nr.1/2003 har sognepræst Svend Erik Larsen været redaktør, hvorefter pastor emer. Hans Olav Okkels overtog posten, som han tidligere på bedste vis har varetaget. Stor tak til Svend Erik Larsen for arbejde både med redaktion og opsætning og for gode artikler til bladet, som vi vil høre mere om senere.

4. Hjemmeside

For nylig har KSBB oprettet sin egen hjemmeside på adressen www.ksbb.dk, som varetages af Ole Techow og Georg S. Adamsen. Vi håber på den måde at nå videre ud. Vær derfor venlig at gøre brug af hjemmesiden og at henvise andre til den.

5. Bogdepotet

Bogdepotet har i mange år befundet sig i Hemmet præstegård, hvorfra sognepræst Martin Jensen har ekspederet bøger og pjecer udgivet af Kirkelig Samling og Konvent for Kirke og Theologi m.f. Nu er depot og ekspedition flyttet til Lemvej 17B, 6940 Lem og bestyres af cand. theol. Erik

Okkels. Tak til Martin Jensen for husly til det store lager og for velfungerende ekspedition. Et udvalg bestående af Erik Okkels og Svend Erik Larsen vil fremover sørge for gang i handelen og udbredelse af mange værdifulde udgivelser. Det er besluttet at udgive et nyt bogkatalog.

6. Rejsesekretær

Pastor emer. Hans Olav Okkels har tilbudt at virke som ulønnet rejsesekretær for KSBB. Endvidere er en fortegnelse over foredrag og foredragsholdere under udarbejdelse.

7. De 8

KSBB sidder fortsat med i et samtaleforum sammen med IM, LM, ELM, KFS, MF, DBI og Kirkelig Fornyelse. Sammen har vi behandlet et udkast til en pjece om præstevalg, ”At vælge ny præst” forfattet af fakultetsleder, pastor Ingolf Hensch Pedersen. Pjecen er på trapperne.

De 8 har endvidere fra MF fået forelagt et debathæfte om kvindelige teologers tjeneste i kirken til udtalelse. Et udvalg fra KSBBs bestyrelse har i en kortere skriftlig vurdering taget stilling til debathæftets udspil og fremsendt papiret til MFs bestyrelse og repræsentantskab, hvor det har været til drøftelse på det netop afholdte repræsentantskabsmøde. KSBB konkluderer bl.a. 1) Hvis debathæftets konklusioner uden væsentlige korrektioner ophøjes til MFs officielle grundsyn, nærer KSBB frygt for, at MF vil befordre en videre udvikling i folkekirken, der vil gå i modsat retning af, hvad de, der grundlagde MF ønskede, og som mange stadig håber på må være resultat af MFs virke. KSBB medvirker gerne i arbejdet på at give MF en klar profil i spørgsmålet om kvindens plads i menigheden. 2) KSBB fraråder at tilskynde kvinder til at læse teologi. Dels er der få ansættelsesmuligheder bortset fra præsteembeder, og dels ender mange som kvindelige præster, skønt de begyndte studiet med den overbevisning, at de ikke ville være det. I nogle tilfælde bliver de præster med skadet samvittighed, fordi de inderst inde er i tvivl om det bibelsk holdbare i kvindelig præstetjeneste.

Der er endvidere planer om en grundigere teologisk stillingtagen til debathæftets fremstilling og synspunkter.

8. Kontakt til lignende bevægelser i de nordiske lande

Da den kirkelige situation i vore nordiske nabolande har meget til fælles med situationen i Danmark, lægger KSBB stor vægt på at følge udviklingen specielt i Norge og Sverige gennem snæver kontakt med kredse, der som os arbejder for vilkår og ordninger, hvorunder Kirkens klassiske tro kan vækkes og bevares. Vi tillægger også medlemskab i NELA, Det nordeuropæiske Luther Akademi stor betydning.

9. Konvent for Kirke og Theologi

Konventet udsprang for mange år siden af kredsen omkring ”Kirkens Ja og Nej” og betragter sig derfor som en gren af Kirkelig Samling. I de senere år har aktiviteten været lav. Et nyetableret konventsudvalg bestående af lektor, dr. theol. Georg Adamsen (formand), stud. theol. Hans-Ole Bækgaard, sognepræst Peter Østerby-Jørgensen, pastor emer. Hans Olav Okkels og pastor emer. Hartvig Wagner er indstillet på at sætte liv i aktiviteterne på ny.

10. Plenarkredsen

Gennem årene har KSBBs bestyrelse haft en støttekreds, kaldet Plenarkredsen, som har bistået med råd og praktiske opgaver. Bestyrelse og Plenarkreds har holdt årlige fællesmøder, hvor opgaver blev drøftet og fordelt. I det forløbne år er kræfterne primært blevet brugt på opbygning af den udvidede bestyrelse, der ser en opgave i snarest at fastlægge Plenarkredsesens fremtidige virke.

11. Andet på bedding

En informationsfolder om KSBB, er på trapperne. Der arbejdes også på en pjeces om nadverforvaltningen. Pjecen må siges at være aktuel, fordi Den hellige Nadver ofte forvaltes på en måde, som ikke signalerer, at folkekirken er evangelisk-luthersk. Udgivelse af et tiltrængt undervisningsmateriale om Luthers lille Katekismus vil være en vigtig kommende arbejdsopgave. Endelig vil vi vægte en øget kontakt med personer og kredse, der har givet udtryk for synspunkter, der ligger nær op ad KSBBs. Særligt vigtigt vil det være at drage flere lægfolk med ind i arbejdet for en kirkelig samling.

Et større projekt behøver vi ressourcer og hjælp til. Vi ser et behov for at skabe teologisk og liturgisk enhed og et velfungerende fællesskab mellem nyoprettede valg- og frimenigheder, som oprettes under indtryk af vranglære og vanskelige vilkår for Bibel- og bekendelsestro kristendom.

12. Aktuel målsætning

KSBB har netop fremlagt et papir, hvor vi mere udførligt redegør for arbejdssyn og påtrængende opgaver med udgangspunkt i vedtægternes formålparagraf og det kirkesyn, som pjecen ”Kirkens Ja og Nej” gav udtryk for allerede i 1964.

Hartvig Wagner

Formand for Kirkelig Samling